

عبدالله بن جبير

Abdullah Bin Cübeyr

"Âl-i İmran Suresi 152. ayette geçen "Sizden bir kısmınız da ahireti istiyordunuz" şeklindeki övgü ifadesi o ve orada şehid düşen okçular hakkındadır. Abdullah bin Cübeyr Uhud Savaşı'nda Ayneyn Tepesi'nde okçu birliğinin komutanıdır."

Adı	: Abdullah
Künyesi	: Ebu'l-Münzir
Doğum yılı	: Tespit edilemedi
Doğum yeri	: Medine
Baba adı	: Cübeyr b. Numan
Anne adı	: Tespit edilemedi
Eş(ler)i	: Tespit edilemedi

Akrabaları :Havât b. Cübeyr'in kardeşidir.
Oğulları : Neslinin olmadığı belirtilmektedir.
Kızları : Tespit edilemedi
Kabileleri : Evs
İslâm'a girişi : M. 621'de I. Akabe Bey'atinde (Hicretten iki yıl önce)
Sohbet süresi : 4 yıl
Rivayeti : Yok
Yaşadığı yer : Mekke, Medine
Mesleği : Muhtemelen ziraat ve askerlik
Hicreti : Yok
Savaşları :Bedir ve Uhud. Bedir'de Peygamberimizin damadı Ebu'l-As'ı esir almıştır.
Görevleri : Uhud Savaşı'nda Ayneyn Tepesi'nde okçu birliğinin komutanı.
Fiziki yapı : Tespit edilemedi
Mizacı : Cesur, fedakâr
Ayrıcalığı : Verilen emre itaatkar, sorumluluk bilinci tam.
Ömrü : Orta yaşlarda olmalı
Ölüm yılı : H. 3.
Ölüm yeri : Uhud.
Ölüm sebebi : Ebu Cehil'in oğlu İkrime tarafından şehit

edilmiştir.

Hakkında : Âl-i İmran Suresi 152. ayette geçen "Sizden bir kısmınız da ahireti istiyordunuz" şeklindeki övgü ifadesi o ve orada şehid düşen okçular hakkındadır.

Sözleri : O, Uhud Savaşı'nda beyaz bir elbise giymiş, elli kişilik okçu birliğine komuta etmekteydi. Düşman ordusunun geri çekildiğini ve ganimetlerin toplanmaya başladığını gören ve yerlerinden ayrılan okçulara "O'nun dediklerini unuttunuz mu? Allah Rasulü bizden söz aldı, ne olur gitmeyin!" diye uyardıysa da onların çoğunu engelleyemedi. Sadece yanında on kadar okçu kalmıştı. Okçuların yerlerini terk ettiğini fark eden Halid b. Velid komutasındaki süvari birliği tepenin arkasından gelerek onlara saldırdı. Abdullah ve kalan arkadaşları okları bitinceye kadar, sonra da kılıçları kırılıncaya ve çarpışarak şehid düşünceye kadar mertçe savaştılar. Müşrikler onun elbiselerini soyup, bedenini mızraklarla parçaladılar, iç organlarını dışarı çıkardılar.

Kaynaklar : Tabakat, III. 475-6; İstiab, II. 278; Üsd, III. 194; Nubela, III. 331-359; İsabe, II. 286; DİA, I. 93; Sahabiler Ansiklopedisi, s. 22-23.